

[N. K. Kristensen.]

Fagforeningstarifferne. Men disse Tariffer skaber større og større Arbejdsløshed; det kan der fremlægges flere Beviser for. Naar en Vare produceres saa dyrt, at den ikke kan afsættes, skaber det Arbejdsløshed. De stive Fagforeningstariffer tvinger Industrien til Anskaffelse af Maskiner paa mange Omraader. Det er beklageligt, at Maskinerne saaledes gør den menneskelige Arbejdskraft overflødig, men som Forholdene er i Øjeblikket, er der jo ikke noget at gøre derved.

Loven vil efter min Mening bevirke en Fordyrelse af daglige Brugsgenstande, maaske til Gavn for enkelte Borgere i Samfundet, men til Skade for det store Flertal af den danske Befolkning. Den højtærede Finansminister har jo gjort Rede for, hvorfor man i Lovforslaget paa flere Omraader gaar over fra Værditold til Vægttold, og han begrundede det særlig med, at der bedre kunde føres Kontrol, naar man har Vægttold, end naar man har Værditold. Det tør jeg ikke modsige, men det forekommer mig, at Loven, netop fordi den indfører Vægttold, vil komme til at vende den tunge Ende nedad. Den vil bevirke forhøjet Beskatning for de billigere og tungere Varer og Lettelse for de finere og mindre tunge Varer. En anden Ting i Lovforslaget, som jeg ogsaa er noget betænkelig ved, er den Bemyndigelse, som det i § 3 foreslaas at give Finansministeren. Jeg tør ikke beskyldte Finansministeren for at ville misbruge sin Myndighed paa dette Omraade, men i Løbet af de 1½ Aar, som Loven skal gælde, kunde det jo ske, at en anden, mere ukendt, Person blev Finansminister.

Som allerede nævnt er der enkelte Ting i Lovforslaget, som Venstre godt kunde gaa med til, men der er et gammelt Ord, der siger, at man ogsaa kan købe Guld for dyrt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis dette Lovforslag bliver gennemført, kommer man til at betale en høj Pris for det, som Lovforslaget indeholder. Den Pris, der skal betales for at faa Lovforslaget ophøjet til Lov, er saa høj, at vi fra Venstres Side ikke kan yde vor Medvirken dertil, og jeg maa paa mine egne og paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod Lovforslaget ved tredie Behandling.

Ludvig Christensen: Den ærede Ordfører for Venstre (N. K. Kristensen) begyndte med at fremføre en Slags Undskyldning for den Demonstration, som Partiet Venstre foretog i det andet høje Ting for at forlænge Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at hvis den

ærede Ordfører endelig vilde fremføre en Undskyldning, vilde den have haft større Vægt, om han havde kunnet gøre opmærksom paa, at noget lignende var sket tidligere, ogsaa under Venstres Finansministre, nemlig at man havde givet Rigsdagen og Offentligheden et helt Døgn til offentligt at behandle Toldlove i. Men da det mig bekendt ikke er Tilfældet og det tværtimod er første Gang, man har stillet en Finansminister overfor dette, at hele Offentligheden og de Importører, hvis Varer foreslaas belagt med højere Told, har kunnet faa et helt Døgn til at ordne deres forskellige Sager i, kunde jeg ikke finde nogen egentlig begrundet Undskyldning i det ærede Medlems Udtalelser.

Dernæst var det ærede Medlem inde paa en Kritik af Valutakontoret. Her skal jeg slet ikke følge det ærede Medlem. Handelsministeren, der har Ansvaret for Valutakontorets Virksomhed, er ikke til Stede her i Tinget i Dag, og jeg synes derfor, det vilde være ganske urigtigt at komme ind paa en Kritik af dette Kontors Virksomhed. Det Tilfælde, det ærede Medlem omtalte, kender jeg heller ikke, men jeg er ganske sikker paa, at hvis Handelsministeren havde været her, vilde han have været i Stand til at give en rimelig Forklaring paa det fremdragne.

Det ærede Medlem talte om den Varefordyrelse, som Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vilde medføre for Befolkningen ude omkring, navnlig ude i Landbruget. Men naar man sammenstiller dette med Finansministerens Oplysning om, at Halvdelen af de omkring 10 Mill. Kr., som man regner med, at disse Toldforhøjelser vil indbringe, indkommer paa Silketolden alene, og man ved, at der ogsaa er andre af de foreslaaede Toldsatser, der omfatter Ting, om hvilke ingen vil benægte, at de grænser op til Luksusvarer, ja, saa synes jeg, at de lidt stærke Udtryk om Fordyrelse ikke staar i noget rimeligt Forhold til det Beløb, der kan blive Tale om, naar det skal fordeles paa hele den store Befolkning; for det kan dog ikke være ude paa Landet, at navnlig Silketolden vil komme til at betyde noget særligt i Øjeblikket.

Jeg er enig med Venstres ærede Ordfører i, at det vilde have været bedre, hvis vi havde været i Stand til at bevare Værditolden i Stedet for at gaa over til Vægttold, men det er hverken Finansministeriet eller Toldbestyrelsen, der er Skyld i, at Forholdene efterhaanden har udviklet sig saaledes paa forskellige Omraader, at det ikke længere er muligt at opretholde